

netop i Modfætning til den ærede Landsthingsmands Øttringer i en anden Retning.

Kirck: Ja, det fremgaaer jo tydeligt af den ærede Finanzministers Foredrag, at han ikke deler Anfæelse med mig, og at han ikke har opfattet, eller ikke har villet opfatte det af mig Udtalte saaledes, som jeg troer, at det bør forståes, nemlig saaledes, at den tidligere afgjorte Sag, efter min Formening, kun var i Favør af de to Byer, jeg nævnte, og det troer jeg, at jeg støttede meget rigtigt ved hvad jeg da ansøgte. Men her er noget ganske Andet Tilfælde. Det er ikke alene Kjøbenhavn, men ogsaa alle de andre Byer, der kunne faae Tilførsel fra eller maatte endogfaa kunne finde paa at hente Varer ovre i Skaane, for at faae Livets Fornødenheder til en billigere Priis. Det har allerede viist sig nu ved den Stigning, der finder Sted, at man har faaet Varerne betydeligt billigere ovre i Skaane; men, skal man have dem i saltet eller røget Tilstand, skal der betales Told af dem, hvorimod de i fersk Tilstand kunne indgaae frit. Det vil nu imidlertid være klart for Enhver, at det ikke paa alle Tider af Aaret er muligt at faae fersk Kjød og fersk Flesk, isærdeles ad en længere Vej, i god Condition til Bestemmelsesstedet, forudsat at det ligger saa mange Mile borte, at Transporten gjør flere Dages Opbehold nødvendigt. Jeg troer saaledes, at det i Tiden vil vise sig, at vi absolut maae tye til Skaane som Opland, og, skulde vi ikke allerede nu, da vi have Leilighed dertil, og da Priiserne endnu ikke ere stegne saa høit, som man kan vente, at de med Tiden ville det, sørge for at afhjælpe dette Unde, saa seer jeg tilforladelig ikke, at Folket vil kunne være synderlig tjent med at vente længere. Jeg troer, at Regjeringen bør med Velvillie imødekomme dette private Forslag fra det andet Thing, og jeg troer, at den derved vil indlægge sig stor Ære og vil høste megen Tak, navnlig af den mindre formuende Stand.

Finanzministeren: Jeg er af den Mening, at det hele Lovforslag ikke vil have nogen Virkning, som i mindste Maade vil være sporlig undtagen for Finanzterne, som ville komme til at tabe en Indtægt, der for hele Monarchiet kan efter 5 Aars Gjennemsnit cal-

culeres til mellem 16 og 17000; men derom kunne Meningerne jo være forskjellige, det er de altid, naar der er Spørgsmaal om Toldafgiffter. Derimod troer jeg, at man kan blive enig om een Ting, den nemlig, at der ikke for Diebliffet er en saadan Trang til at søge sin Hjælp fra Skaane, som den ærede Landsthingsmand antydede. Der er jo Intet, der forhindrer Samfærdigheden med Skaane; den danske Toldlovgivning er tværtimod ti Gange mere liberal i Forhold til Skaane, end den svenske er i Forhold til Sjælland. Vi trænge ikke i den Grad til Skaane, at vi for enhver Priis skulde være nødsagede til at tye dertil; skulde det komme saavidt, at man skulde være nødt til at give nogen egentlig Lettelse for Kjøbenhavn, og det en Lettelse, hvortil Kjøbenhavns Befolkning kunde siges at være i høi Grad trængende, da kunne vi jo altid tilveiebringe en lettere Forbindelse med Skaane end den, der for Tiden bestaaer, saa er det jo tidnok at træffe saadanne Foranstaltninger; men at være i Forhaanden i denne Henseende, troer jeg er aldeles unødvendigt, og det i Særdeleshed, naar man ikke kan dette, uden at renuncere paa en Statsindtægt, hvortil jeg ikke troer der er Grund under de nærværende Omstændigheder. Der er gjort saamange Lettelser i de senere Aar med Hensyn til de indirecte Afgifter —, om ikke just netop for at yde Lettelse, uden i alt Fald forsaavidt man dertil vil regne Consumtionsafgiftens Dphævelse i Kjøbenhavn, som jeg ogsaa var imod, men af andre, højere politiske Grunde; men, om der end ikke umiddelbart har været taget Hensyn til Lettelse for Consumenterne, hvortil jeg heller ikke troer, at der har været nogen egentlig Trang her i Landet, er det dog vist, at de højere, politiske Grunde, som have medført, at vor Tarif i flere forskjellige Retninger har maattet undergaae betydelige Redfættelser, ogsaa ere komne Consumenterne til gode. Det forekommer mig derfor, at der kunde være god Anledning til at blive staaende herved, og ikke idelig og idelig røre ved den ene Indtagtskilde efter den anden, som Finanzterne have at holde sig til. Jeg finder en saameget større Opfordring til at holde fast herved, som det er en Fællesindtægt, og det ligger i hele den Udvikling, vor